

Salelles

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector oest del terme municipal
Emplaçament A 1500 metres per pista forestal de la carretera BV-4404, punt quilomètric 2'050

Coordenades:

Latitud: 41.96277
Longitud: 2.04204
UTM Est (X): 420617
UTM Nord (Y): 4646086

Classificació

Número de fitxa 08151 - 71
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries de Planejament. Oristà. 1993
Número inventari Sí, IPA. 23267
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 017A00027
Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dj., 17/05/2007 - 02:00

Descripció

Salelles es troba situada al nord-oest del nucli de la Torre d'Oristà prop de la masia de Puigsaulells. Es tracta d'una masia formada per un volum central de planta rectangular format per diversos cossos adossats, alguns amb obra, fruit de les ampliacions al llarg dels anys. Està compostat per planta baixa, un pis i golfes i amb teulada de doble vessant amb aigües a les façanes laterals. Els murs estan construïts amb maçoneria de pedra irregular parcialment arrebossats, cosa que deixa entreveure carreus ben treballats disposats en filades a la part baixa dels murs.

La façana principal, orientada al sud, queda tancada per un estret corredor delimitat per unes estructures d'ús agropecuari situades al davant, i per una porta de lliça coronada per una llinda de fusta on hi ha la data de 17 + ?6, i una barbacana moderna. La façana està vertebrada per un portal d'arc de mig punt adovellat, en la clau del qual hi ha un escut amb el nom de la casa "Sala" i possiblement una data que no s'ha pogut identificar. Flanquegen el portal dues finestres. Al primer pis hi ha dues finestres emmarcades amb brancals i llinda de pedra motllurada i a les golfes hi ha una dos grups de finestres, disposades en 3 i 2, en forma de galeria. A la dreta de la façana hi ha una antiga eixida amb pilars de pedra reformada amb obra i tancada al primer pis formant una galeria. Presenta dues obertures al primer pis i una arcada a les golfes. A la part baixa presenta una gran arcada tapiada.

La façana est presenta diverses estructures agropecuàries que tanquen juntament a la façana sud, la lliça. Al primer pis hi ha una obertura que forma part de la galeria i dues finestres, una emmarcada amb maó i l'altra amb pedra. A les golfes també hi ha una arcada que forma part de la galeria i dues finestres emmarcades amb pedra.

La façana nord presenta dues petites finestres a la planta baixa, una finestra emmarcada amb pedra treballada al primer pis i tres obertures modernes a les golfes que donen accés a un terrat sobre un cos de maçoneria de pedra adossat perpendicularment a l'esquerra de la façana.

La façana oest presenta una petita finestra a la planta baixa i tres finestres per planta, reformades.

Observacions:

Salelles havia estat una casa de parada dels pastors i ramats. A prop de la casa hi havia la pleta de Salelles, una parada en un pla d'alzines on hi havia una zona rocosa en la qual aprofitaven per donar sal al ramat. Hi havia pastors que tancaven el ramat al corral i en cas d'estar ocupat passaven la nit sota la copa de les alzines.

Història

Salelles es troba documentada l'any 1434, en un capbreu de béns del monestir de Lluçà on apareix Salelles d'Oristà com a mas súbdit a la batllia de Pinós, a la que pagava censos. Torna a aparèixer en el fogatge de 1553, en una llista de caps de casa on hi ha Bernat Vilarovís que està a Salelles. L'edificació actual data probablement dels segles XVI o XVII, amb reformes i ampliacions del segle XVIII.

Bibliografia

IGLÉSIES, Josep (1981). El fogatge de 1553. Estudi i transcripció. Dalmau.

PLADEVALL, Antoni (1997). Santa Maria de Lluçà. Antiga canònica agustiniana. Impremta Sellarès (Torrelló).

TORRES, Jordi (2003). Apunts de transhumància. Costums, normes, oficis i llegendes de transhumància.

Solc.

TORRES, Jordi i COROMINAS, Josep (2004). Ruta de transhumància. Santa Creu -La Torre d'Oristà - Santa Creu. Solc, àmbit de recerca i documentació del Lluçanès.

Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. Oristà. Àrea de Coneixement i Recerca, Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya, revisat el maig de 2006.

